No. 2101 Zaterdag 12 April 1924. 41ste Jaargang

# AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: St. Elisabeth's Gasthuis.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

## Waarom?

Dezer dagen las ik ergens een uitspraak van een vrijzinnig man, die zoo terloops liet verluiden, dat er iets altijd zou zijn, zooals „natuurlijk" het Katholicisme steeds zal bestaan.... waarom het Katholicisme er steeds zal zijn, zei de man er niet bij, hij nam het blijkbaar aan als een axioma, een vaststaand feit, waaraan niet te tornen valt. Toch is dat *waarom* van ontzettende beteekenis.

Waarom blijft het Katholicisme maar aldoor bestaan, terwijl alle andere levensbeschouwingen voortdurend verrijzen en vergaan? De beschavingen der Oudheid hebben slechts enkele jaren gebloeid; Egypte, Babylonië, Assyrië, Griekenland, ze hadden alle een vleugje aanzien, maar hoe spoedig vergingen ze in den maalstroom der tijden. De Romeinsche beschaving, welk 'n wereldmacht, welk een onvergankelijkheid op 't oog.... eilaas, enkele eeuwen gingen voorbij en er bleef niets meer over, ze ging aan haar eigen verderf ten gronde en de christelijke beschaving veegde haar in een paar eeuwtjes van den aardbodem.

Anderen stroomingen ging het niet anders. Waarom zijn de groote ketterijen, de Manicheeën, de Arianen, en zoovele andere, na een oogenblik schitterend oprijzen, als een zeepbel uiteengespat? Twee, drie en meer [illegible] verdwenen, zoo verdwenen, dat het nageslacht zich zelfs niet meer kan indenken, van welke beteekenis ze in haar tijd waren. Waarom zijn ze heengegaan?

En de moderne wereldbeschouwingen: Protestantisme, Liberalisme, Socialisme, Anarchisme, waar gaan ze heen? Is het niet ieder duidelijk, dat ze den weg van alle vleesch volgen? Het Protestantisme, nog slechts enkele eeuwen oud (wat zijn 4 eeuwen ten opzichte der wereldgeschiedenis?), ligt hopeloos versplinterd in honderden sectetjes, waarvan de een nog iets, de ander zoo goed als niets meer van het Christendom inheeft. En de versplintering en verdorring gaat steeds verder, zooals de afgesneden wijnrank nog een tijdje de opgespaarde sappen opteert en wegsterft. Het Liberalisme, zooals ons nog heugt, eenmaal uitgeroepen als het nieuwe heil der wereld, is reeds zoo goed als verdrongen door het Socialisme, hetwelk op zijn beurt nu al weer aan 't slijten is. Anarchisme, Bolsjewisme, de eene nieuwigheid volgt op de andere en alle gaan haar gang door de eeuwen en laten, na de menschheid op reusachtige schaal bedot te hebben, nauwelijks een spoor achter.

Waarom, waarom? zoo vraagt Adam in LAUDY'S *Paradijsvloek*, waarom? waarom die ellende over de menschheid? Waarom zoo vraag ik nog maar eens, waarom verdwijnen al die stelsels en systemen en waarom blijft de Katholieke Kerk eeuwig? Zoo de andersdenkenden die vraag eens terdege overwegen en met den grooten Engelsch-protestantschen geschiedschrijver MACAULEY overpeinzen, dat „als na één of meer eeuwen de wereldreizigers, thans nog wilden in Midden-Afrika, de ruïnen der vergeten wereldstad Londen curiositeitshalve zullen bezoeken, ook dan nog evenals nu de Katholieke Kerk zal bestaan en millioenen ten zegen zijn," dan zijn ze al half gered. Dan zullen ze het *waarom* opsporen van den val en het vergaan eenerzijdsch en het bestaan ten einde toe anderzijds. En ze zullen dan erkennen, dat alle menschelijke vindingen nog gauwer plegen te verdwijnen dan te groeien, maar dat God's werk, de Katholieke Kerk, tot het einde der tijden zal blijven overeenkomstig de belofte van Christus.

Het *waarom* is ten slotte doodeenvoudig.... voor het geloovig gemoed.

*(Rsdbde.)*

## Loge en logebroeders.

Wij moeten ons beperken.

Een onafzienbaren berg van materiaal zouden wij nog te verwerken hebben, indien we het aandeel der loge in de politiek van Frankrijk, Italië, Portugal enz. in de laatste 100 jaar eenigszins voldoende zouden willen toelichten. Doch waartoe „een open deur forceeren?"

Waar b.v. een Br∴ CHIOSSONE het zoo ronduit bekende voor zijn Br∴ ∴ van de Parijsche Loge: *La Solidarité*: „Alle revolutionaire ondernemingen, die (in Italië) sinds 1821 plaats grepen, waren het werk der Vrijmetselaars", daar is niet veel bewijs meer noodig.

Als de Duitsche Loge niet mede verantwoordelijk wilde zijn voor de politieke daden der Italiaansche en Fransche Vrijmetselarij, dan ligt daar al ruimschoots genoeg afkeuring in.

Doch ook de Duitsche Vrijmetselarij, gaat niet vrij uit. Dat bleek in de dagen van den *Kulturkampf*, dat blijkt ook hieruit, dat BISMARK, de ijzeren kanselier, zich in zijn gloriedagen meer dan eens bitter beklaagde over de inmenging der Loge in „*Personaliën*", d. i. om haar pogen, logeleden op regeeringsposten te plaatsen. Natuurlijk niet alleen om het stoffelijk voordeel, maar ook om meer maçonnieken invloed te kunnen uitoefenen.

Doch wij laten, dat alles nu maar rusten.

Onze lezers zullen veel meer belangstellen in het werk der Vrijmetselarij in hun eigen omgeving, hier op Curaçao.

Zeker de veronderstelling dringt zich onwillekeurig naar voren, indien de takken aan dien boom gegroeid, overal elders giftbessen opleverden, dan lijkt het haast een wonder, te verwachten dat die Curaçaosche loot, aan dien stam ontsproten, alleen maar goede vruchten zou hebben opgeleverd.

Zoo gaarne zouden wij ook de Loge als vriend begroeten, als medestrijdster voor beschaving, voor zedelijkheid, enz., doch wij hebben tot nu toe nog geen enkel bewijs van werkzaamheid in die richting kunnen ontdekken. En zoolang zij haar werk met opzet in dichte duisternis hult, zoolang het weinige, wat van haar streven en daden tot de buitenwereld doordringt, steeds tot wantrouwen, steeds tot voorzichtigheid maant, daar kan van vriendschap en samenwerking geen sprake meer zijn.

Evenwel dienen wij eerst een andere vraag te beantwoorden, die zeker bij de meesten onzer lezers op de lippen ligt.

Velen kennen tal van vrijmetselaars uit hun eigen omgeving, en kennen hen als beste, joviale lui, van wien ze onmogelijk al dat kwaad kunnen veronderstellen, wat de Loge zelf van haar eigen gedoe vertelt.

Zoo zal men ons zeker de vraag ter beantwoording stellen, of wij dan van meening zijn, dat *iedere* logeman niet zuiver op de graat is en zich evenals de Italiaansche of Fransche Loge verlustigt in dat revolutionair en anti-godsdienstig gekonkel.

Gelukkig kunnen wij die vraag met een volmondig *neen* beantwoorden. Al is het *hoofddoel* der vrijmetselarij uit den booze, niet alle vrijmetselaars nemen een *actief aandeel* aan het werk der vrijmetselarij, verreweg de meesten zijn er niet eens van op de hoogte.

Zooals bij iedere dwaling dient men ook bij de vrijmetselarij goed onderscheid te maken tusschen de maçonnerie en haar leden. De goede trouw is nog bij lange na niet de wereld uit, ook niet bij de *lagere* graden der maçons, zoo min als het zich laten vangen en strikken en beetnemen van onbedachtzamen door mooi klinkende leuzen en phrasen. Vooral menschen, die als doelloos ronddobberen door dit leven, daarbij geen houvast hebben aan ware religie, grijpen te gemakkelijk naar wat ze een redmiddel wanen als een strohalm.

Bij een massa der Br∴ ∴ bestaat goede trouw. Daarom wenschen we één uitzondering gemaakt te zien voor logebroeders, die van huis uit katholiek zijn, mits ze ten minste hun godsdienst kennen en voldoende godsdienstig onderricht genoten hebben. Bij dezen kunnen we moeielijk goede trouw veronderstellen.

Want het kan hun niet onbekend zijn, dat de Vrijmetselarij herhaaldelijk veroordeeld werd door het hoogste kerkelijk gezag, o. a. nog zoo heel lang niet geleden door den grooten staatkundigen Paus Leo XIII.

Zelfs treft den Katholiek, die het waagt zich bij het geheim genootschap der vrijmetselarij aan te sluiten, *ipso facto*, de kerkelijke ban.

Nu zal toch ieder, zelfs niet-katholiek, vooral zij die altijd maar aan de Katholieke Kerk verwijten, dat zij er steeds op uit is op alle mogelijke wijzen „*zieltjes te winnen*", nu zal toch ieder wel moeten bekennen en toegeven, dat de Kerk er niet toe zal overgaan, een groot deel harer leden van zich af te stooten, zonder eerst op deugdelijke en soliede gronden zich van het verderfelijke van de Loge overtuigd te hebben. Trouwens bekentenissen van de maçons zelven, zooals wij er reeds in menigte hebben aangevoerd, spreken meer dan duidelijk voor haar verderfelijk streven. „De groote vijand is de Kerk van Rome", aldus verklaarde o. a. zonder omwegen de Grootmeester van 't Groot-Oosten van België in de Loge: „*Les Amis Philantropiques*" te Brussel. En hij is de eenige niet. Voorbeelden genoeg hebben wij daarvan reeds aangehaald.

Voor alles houde men het volgende goed in 't oog:

Bij de Vrijmetselarij dient men goed onderscheid te maken tusschen de leden van *lageren* en van *hoogeren* graad, als deze laatste tenminste niet enkel gepromoveerd worden *honoris causa*. Want dat gebeurt ook, vooral met personen van voornamen stand, b.v. van vorstelijken bloede. Dat zijn stroomannen, die op hun tijd ook al van dienst kunnen zijn.

Het diepste wezen, de geheimen van internationale plannen, zijn *alléén* aan de *hoogste* graden bekend. Daarom vreezen we niet te schrijven, dat de groote massa der Vrijmetselaars aan den leiband loopt van een kleinen groep ingewijden van den hoogsten graad. Ze worden gebruikt als blinde werktuigen, vooral om over de noodige financiën te kunnen beschikken.

Dat bekent o. a. een der kopstukken van de Loge, nl. ALBERT PICKE,



## Wetenschappelijk Allerlei.

*De wandelende bliksemafleider.*

Te Saragossa woont een grijsaard van 80 jaren, César Castan, die bovenstaanden bijnaam heeft gekregen. Toen hij 25 jaar oud was, overviel hem zwaar weer en de donder ratelde, terwijl de bliksemflitsen onophoudelijk het uitspansel doorkliefden.

Plotseling werd hij door den bliksem getroffen. Maar wonder boven wonder bekwam hij geen letsel. Alleen werd zijn huid geschroeid. Hij was 28 jaar oud, toen hij zich eens met een vriend in een bosch bevond tijdens een verschrikkelijk onweer. De bliksem sloeg in den boom, waaronder ze stonden en de vriend werd gedood. Weer bleef Castan ongedeerd.

Vele jaren later liep hij met zijn zoontje aan de hand door de stad. Plotseling brak een onweer los, en toen zij een plein wilden oversteken, werden zij door den bliksem getroffen. Het jongetje werd aan de hand van den vader gedood en deze laatste bekwam niet het minste letsel. En eindelijk twee jaren geleden, sloeg de bliksem in zijn woning.

De bliksem ging dwars door zijn [illegible] de oude man bleef weer gespaard. Is het een wonder dat hij dezen bijnaam gekregen heeft?

*Geheimhouding van Draadlooze berichten.*

Volgens de *Telegraaf* vernam „The Tribune" uit Rome, dat Senatore Marconi zijn proeven omtrent het geheimhouden van draadlooze berichten met succes voltooid heeft. Deze experimenten hadden ten doel te trachten de draadlooze golven niet meer naar alle zijden uit te zenden („broadcast"), maar ze als stralenbundels in een bepaalde richting te emitteeren.

Marconi deelt nu mede, dat de jongste proeven, waarbij berichten van Engeland naar de Kaap Verdische Eilanden gezonden werden, volkomen gelukt zijn.

Bewezen is, dat geen enkel station, zelfs als het zeer nabij de zone der gekanaliseerde stralen ligt, de berichten kan onderscheppen, zelfs niet als het op dezelfde golflengte is ingesteld. De eenige stations, die berichten zouden kunnen opvangen, zouden precies in de richting der stralen gelegen moeten zijn.

Indien 'n derde station met 't zendstation en het ontvangstation in een rechte lijn ligt, dan is het echter niet mogelijk te beletten, dat dit de berichten opvangt.

Ook is gebleken, dat met belangrijk minder energie volstaan kan worden dan gewoonlijk voor dergelijke afstanden (2250 mijlen) gebruikt wordt. Zoodra Marconi naar Londen zal zijn teruggekeerd, zal hij zijn proeven herhalen en dan zijn berichten naar Amerika zenden.

Over de methode, die nu volgde, om tot het „kanaliseeren" der stralen te komen, wenscht Marconi zich voorloopig nog niet nader uit te laten.

*Wonderlijke Rechtspraak.*

Een bericht uit Philadelphia vertelt het volgende wonderlijke staaltje van Amerikaansche rechtspraak:

Een neger, Sam Curtis genaamd, die er van door was gegaan met een gestolen automaat, die 250 stuks kauwgummi bevatte, werd door den rechter veroordeeld het gummi stuk voor stuk op te kauwen en voor elk stukje gummi een geldstuk in de gleuf te gooien. Toen werd de met munten gevulde automaat weder bij den eigenaar terugbezorgd.

*Tegen de verblindende auto-lampen.*

Sedert de invoering van de electrische verlichting op automobielen, is er een probleem ontstaan, welks oplossing met belangstelling tegemoet gezien werd. Het intensieve licht namelijk kan zoo hinderlijk zijn voor tegemoet komende chauffeurs, fietsers, dat deze hierdoor geheel verblind worden, waardoor dagelijks min of meer ernstige ongelukken plaats hebben. Om deze hinderlijke eigenschap op te heffen, zijn reeds vele oplossingen beproefd. Men plaatste groene, matte en geribte glazen voor de lampen, men maakte de geheele lamp draaibaar, het lampje zelf werd verzilverd gematteerd, enz. Was de verblindende werking weg, dan bleek tevens het licht te zwak geworden. Er bleef dan ook weinig anders over, dan de lichten te dooven en de z. g. n. zwakkere stadslichten te ontsteken. Hierdoor stelt de bestuurder van de auto zich echter aan groot gevaar bloot, hetgeen men dagelijks in de courant kan constateeren. De chauffeur gewend aan de scherpe verlichting, ziet zich plotseling in het donker geplaatst en juist op het oogenblik, dat men passeeren moet, dus als er gevaar is.

Veel erger nog is de toestand, als de tegenkomende auto niet „dimmen" wil of kan. Dat er niet veel meer ongelukken gebeuren is aan geen kunde te danken, doch puur geluk en te danken aan uiterste voorzichtigheid. De thans bedachte Smitlamp, is uiterst eenvoudig en gemakkelijk te bedienen. Deze heeft het voordeel, dat de intensieve verlichting (2 × 50 n.k.) welke bij groote snelheid op den weg noodzakelijk is, blijft bestaan. Door eenvoudig een knop om te draaien, worden er an-

„Commandeur van den verheven Schotschen Raad".

In zijn *Morals and Dogma* schrijft deze Br∴ :

„De blauwe (d.w.z. de *lagere*) graden zijn slechts de vestibule van den (maçonnieken) tempel, waar *een gedeelte* der symbolen voor de opgenomenen ontsluierd wordt, *maar waar men hen in dwaling brengt door valsche uitleggingen. Men wil hen niet doen begrijpen, maar men tracht hun de illusie bij te brengen, dat zij begrijpen*".

Aan duidelijkheid laat deze aanhaling niets te wenschen over, zoo min als aan brutale oprechtheid. De maçonnieke achterlijke elementen (van de lagere graden) bedragen dan ook minstens 90% van alle bondsleden. Niet enkel de hoogste waardigheidsbekleeders van de Loge, zooals Koning Edward VII van Engeland volgens eigen bekentenis, maar geheele loges en groot-loges mogen als zulke onwetenden of achterlijken meeloopen.

Een heel leerzaam voorbeeld hoe de leden van de lagere graden worden aan de praat gehouden en om den tuin geleid, is het volgende:

Dr. Albert Ludwig Daiber — een *niet*-katholiek — gaf niet lang geleden te Stuttgart bij *'t Süddeutsche Verlaghaus* een boekje uit onder den titel: *Elf Jahre Freimaurer* (elf jaar vrijmetselaar) waarin deze geleerde zijne bevindingen meedeelt onder het motto: *„Ich bin um eine Illusion ärmer und um eine trübe Erfahrung reicher geworden."*

(Ik ben één illusie armer en een treurige ervaring rijker geworden.)

Wijl het ons wil toeschijnen, dat wat Dr. Daiber ondervond, ook 't lot van vele medebroeders ook op Curaçao zal zijn, als ze tenminste niet meeloopen als gedachtelooze schapen, willen we een en ander daaruit zoo kort mogelijk mededeelen.

Wij laten de Duitsche citaten weg en vertalen ze letterlijk in het Hollandsch.

„Een soort van honger naar vriendschap, de levendige wensch om iemand van gelijke denkwijze, van gelijke ontwikkelingsgang te vinden", bracht hem door bemiddeling van een modern Domine, zelf Br∴ in de loge, onder de mooie leuzen, dat het dáár is: „De waarheid zoeken, de deugd beoefenen, alle menschen hartelijk liefhebben, met zeer achtenswaardige menschen omgang te hebben, zich voor het goede, ware, schoone te interesseeren, zich door wederkeerige leering verder ontwikkelen, en daarbij een ideale vriendschap te beoefenen."

Wel een heerlijk gefluit, overzoet van klank, om menschen zonder houvast en zonder ondervinding in 't maçonnieke net te lokken.

Maar wat leerde hem de werkelijkheid?

Die bleek heel wat minder mooi. 't Begon al met 't begin bij 't invullen der gedrukte formulier, die iedere candidaatlogeman ontvangt. „Tamelijk kleurloos en nietszeggend." „Ook verklaar ik eerlijk, dat ik verschillende punten in het formulier niet eens ten volle begreep."

Maar 't geheimzinnige trok aan, zoodat voor hem weldra de dag aanbrak, dat hij *het Licht eener nieuwe wereld* zou mogen zien. Wie zou daar niet naar verlangen? Maar dat „Licht einer neuen Welt" viel hem niet mee. Zoo min als de weg daarheen, met de gewone vertooning van blinddoeken enz. Zelfs maakte dit een uiterst komieken indruk op den doctor. En toen hij na wegneming van den blinddoek in 't „Licht einer neuen Welt" die „hochachtbaren Menschen", alias „Broeders" opnam, werden „reeds den eersten dag den beste van zijn leven als vrijmetselaar zijn gedachten treurig gestemd."

Maar, zoo verzekerde hem zijn Br∴ protector-dominee, dat zal wel beter worden, zoodra de vrijmetselaarsgeest door trouw bezoek aan de loge, over hem vaardig werd. „Doch die geest vond ik *niet*, ondanks mijn ijverig bezoek aan alle bijeenkomsten en conferenties."

Wat hij wèl vond? *Kleinigkeitkrämerei, Phrasengedresch*" (Kleinzielig gedoe, zinledig gezwam.)

Doch lag misschien bij hem zelf de schuld, dat hij den waren geest nog maar niet te pakken kreeg? Daarom — zoo moedigde hij zich aan — volhouden „om het onbegrijpelijke te leeren verstaan."

Maar ook na meerdere pogingen lukte hem dit niet. Daarom kwam hij maar niet meer in de loge, twee jaren lang, totdat hij zich weer door een der Br. liet vangen. O, als hij maar eerst 'ns *„gezel"* en daarna *„meester* zou zijn, dan zou hem ongetwijfeld een vriendelijk licht opgaan over de Loge. „Bleiben Sie also. Sie sollen rasch befördert werden." (Blijf dus maar. Gij zult spoedig bevorderd worden.) 't Was immers al zoo vaak gebeurd, dat nieuw ingetredenen antipathie begonnen te voelen tegen de Loge: „später aber als sie begreifen gelernt, was die Freimaurerei eigentlich sei, die treuesten Glieder der Bruderkette geworden", (die later echter, toen zij hadden leeren begrijpen, wat de vrijmetselarij eigenlijk is, de getrouwste schakels van den broederketen werden.) Dus, dacht hij, dan nog maar eens opnieuw beproefd, al bleef hij voorloopig bij de gedachte: Machinenartige Leistung, nichts anderes ist diese Arbeit." (Machinale prestaties en niets anders is dit werk.)

Dr. Daiber werd alzoo heel gauw gepromoveerd tot den 2en graad n.l. dien van „gezel". „Wie werden Sie so rasch wie möglich zum Meister befördern," (Wij zullen U zoo spoedig als maar mogelijk is, tot meester bevorderen.) luidde het toen, om hem te zekerder te lijmen. Wat dan ook gebeurde al vóór het eind van hetzelfde jaar.

Maar ook in dien graad vond hij geen voldoening. Doch „wie die Mehrzahl der Mitbrüder (war ich) schwach und feige genug, nicht energisch aus demselben herauszutreten zu wollen." (Doch gelijk de meerderheid der medebroeders was ik zwak en laf genoeg, om niet flink en cordaat uit de Loge te willen treden.)

Ook later met een eereambt begiftigd, werd het er niet beter op. 't Slot van alles was dan ook, dat hij na elf jaren de loge voorgoed vaarwel zeide. Veel had ze beloofd, gegeven daarvan *niets*. Daarom „schied ich nun ohne Bedauern aus einer Loge, in der ich zwar einzelne recht brave und achtbare Menschen gefunden, deren Massa aber meinem Ideale in keiner Weize entsprochen hatte." (Verliet ik nu zonder leedwezen een loge, waarin ik weliswaar enkele werkelijk brave en achtenswaardige menschen gevonden, doch waarvan echter de groote massa aan mijn ideaal in geen enkel opzicht beantwoord had.)



**Doodslag.** Tegen den man, die 's nachts in de buurt van *Mina Scarbai* een vrouw dood sloeg, werd gisteren morgen door het Openb. Ministerie 13 jaar gevangenisstraf geëischt. Uitspraak over 14 dagen.



**Ontvangen.** Van den Heer L. Camarena alhier een brochuurtje: *Descripción del Nuevo Essex de seis cilindros.* — **Venezuela.** Donderdagavond vertrok het SS. *Venezuela* van hier naar Holland met 76 passagiers, die hier aan boord gingen.

## CORRESPONDENTIE VAN ST. MARTIN

8 Maart '23.

Het is nu voor den derden keer, dat Gouverneur Brantjes ons eiland kwam bezoeken. Zijn ontvangst op St. Thomas was, zooals 't een hoogen Ambtenaar betaamt. Geen enkele keer is Z.Exc. op St. Martin ontvangen, zooals een Gouverneur behoort ontvangen te worden.

Zijn geachte ambtsvoorgangers werden onder saluutschoten en klokgelui, en door een groot deel van het ambtenarencorps op den steiger bij aankomst verwelkomd.

Het schijnt of al die eerbewijzen geheel en al zijn afgeschaft. De Gouverneur stapt aan wal min of meer als een gewoon passagier.

Bij de begroeting door den Voorzitter en leden van den Raad van Politie, is de Gezaghebber-Voorzitter alléén deftig gekleed, terwijl de Landraden in korte jas verschijnen.

Toch bewonderen wij de democratische houding van Z.Exc. die jegens een ieder uiterst beleefd is. Dit past, want van de kleine godheden heeft onze bevolking sinds jaren afstand gedaan.

Wat de Gouverneur voor de bevolking zal doen, ligt nog in het verschiet. Want bezuiniging in alles schijnt het wachtwoord te zijn.

—Het gerucht loopt, dat het politie-corps hier verminderd zal worden. Wij durven de beslissing van hoogere autoriteiten niet betwisten. Doch op een eiland als 't onze, waar de bevolking niet erg bestuursgezind is, en waar het aantal politie-agenten in de stad maar 6, en in de buitendistricten eveneens maar 6 bedraagt, verdient zoo'n plan sterk afgeraden te worden. Men waardeert wat men heeft eerst grondig, zoodra men het mist. Het tegenwoordige corps vervult zijn verplichtingen nauwgezet.

Men beschouwt het hier als wat *te* ijverig. De Brigadier van Zanten houdt er strikt toezicht op. In moeielijke gevallen weet hij heel kalm, zonder aan drift toe te geven, op te treden.

Hij is ook een vrij goed ontwikkeld man, die niet gemakkelijk door een beteren zal kunnen vervangen worden.

—Er gaat nog een ander gerucht, n.l., dat de Chef van het Draadloos Station zal worden overgeplaatst. Waarom weet men niet. De man doet zijn plicht en is werkelijk een slaaf, wat den dienst betreft. Hij is zeer beleefd en dienstwillig tegenover iedereen. Als bewijs, dat hij hier zeer gezien is, diene dat er een verzoekschrift circuleert om Z.Ex. te verzoeken hem voor hier te behouden.

—Waarom is de opbrengst van ons Draadloos Station niet meer zooals het vroeger was? Waarom worden de tallooze telegrammen uit Venezuela nu over Enseñada naar Amerika verzonden? Vroeger bracht ons station ± 5000 fl. 's maands op, nu ongeveer maar 500 fl. Waarom is de dienst met Venezuela zoo plotseling gestaakt?

Van bestuurswege lijkt dat wel op zelfmoord. Waarom slaapt ons Bestuur, terwijl dat van Amerika zoo wakker blijft?

—De Amerikanen hebben onlangs bij het Fransche Gouvernement een voorstel ingediend om een groot Draadloos Station te Marigot, dus in het Fransche gedeelte van ons eiland op te richten. Waarom? Natuurlijk omdat zij de noodzakelijkheid of althans het groot belang voelen van zulk een station in deze streken. Zal de Gouverneur zich zand in de oogen laten strooien door adviseurs, die er weinig of niets om geven, of ons station hier opgedoekt wordt en of de belangen van ons eiland worden verwaarloosd of niet? Wij gelooven veeleer, dat de Gouverneur onzer kolonie in zijn doen en laten te *wide awake* is om zich op die wijze te laten bedotten.

Wat beteekent al dat geschrijf, dat wij onlangs in de *Voz di Pueblo* omtrent ons station gelezen hebben?

Moet er gehoor gegeven worden aan elke stem uit Curaçao, terwijl een handhoorende zelfs de werkelijke kreet uit Macedonië verstaat? Het Draadloos Station van St Martin *kan* en *zal* en *moet* geld verdienen, maar niet op die wijze, zooals nu geschiedt, wat veelmeer op een zelfmoord gelijkt.

27 Maart.

Gouverneur Brantjes, die Zaterdag 8 Maart van St Martin naar Saba vertrokken is, heeft zich Donderdag 13 Maart op den driemastschoener *„Ina Vanterpool"* ingescheept met bestemming naar St Eustatuis. Al een paar dagen woei er een flinke Zuidenwind en de zee was woest. Tegen zonsondergang kwam de driemaster op de reede van Statius aan. Wegens de deining en de hevige branding op de kust was het voor het loodsbootje niet mogelijk van wal te steken en kon de havenmeester pas den volgenden morgen aan boord komen. Toen de Gouverneur nu in de loodsboot naar den wal geroeid werd, ging in de branding op eenige meters van het strand, een hooge aanrollende golf over het bootje heen, dat terstond vol water geraakte. De havenmeester Briet werd over boord geslagen en kwam onder de boot terecht. In zorg wekkende toestand, erg gekneusd, werd hij naar zijn woning gevoerd. De Gouverneur, de gezaghebber en de adjudant moesten nu uit de boot, die niet verder kon en ieder oogenblik dreigde om te kantelen, te water springen en bereikten te voet en met een nat pak het strand.

— Woensdag 19 Maart is De Gouverneur met de *„Virginia"* naar Guadeloupe vertrokken, waar ZExc. den daarop volgenden Zondag aangekomen is.

—Nu in Amerika de winter voorbij is, begint weer de traditioneele uittocht uit de Bovenwindsche Eilanden. Het seizoen is thans geopend. De *„Virginia,"* van Guadeloupe terug, neemt deze keer een twaalftal passagiers mee naar Sint Thomas, allen voor de Vereenigde Staten bestemd.

1 April 1924.

Met den schoener *Cyril*, die nu naar Curaçao vertrekt, gaan er een aantal werklieden van de Bovenwindsche Eilanden, ten einde op de petroleumraffinaderij op Curaçao *unskilled labour* te verrichten. Bij den ongunstigen toestand op de Bovenwinden en den trek naar Noord-Amerika en Santo Domingo, zou het een uitkomst kunnen zijn, indien het Bovenwindsch werkvolk op Curaçao werk zou kunnen vinden, dan blijven die personen ten minste op Nederlandsch grondgebied en gaan zij niet voor de kolonie verloren.

Over eenige dagen vertrekt ook de Gouvernementsschoener *Virginia* naar Curaçao om den onderwijzer J. H. P. Schrils en zijn gezin daarheen over te brengen. Z.Ed. is van Saba naar Curaçao overgeplaatst, doch was al eenige weken wachtende op een scheepsgelegenheid.



## Berichten uit de Kolonie.

### Welkom.

Zaterdag keerde met de schoener *Ligia* van Aruba terug de Hoog Eerw. Pater Vicaris M. Luyckx.

Met dezelfde reisgelegenheid kwam ook de Zeer Eerw. Zuster Regina, Vicaria van de ZZ. Dominicanessen, van Aruba terug, welke na eenige dagen verblijf alhier haar reis naar St. Martin zal voortzetten.

—Zaterdag is met het SS. *Commewijne* alhier aangekomen de nieuwe ingenieur J. H. Du Puy, assistent van Ir. Molengraaff voor de watervoorziening.

—Naar wij vernemen zal Gouverneur Brantjes eerst Dinsdag met de Fransche boot *Porto Rico* alhier terugkeeren. De Gouverneur bezocht op de terugreis ook Colon en het Panamakanaal. Wij heeten Z.Exc. weer hartelijk welkom in ons midden.

dere gloeilichamen ingeschakeld, eveneens met een sterkte van 2×50 n. k., welke echter de eigenschap hebben hun stralen, over de geheele breedte van den weg wijd uit te spreiden en juist de beide zijkanten extra te verlichten. Twee kleine stadslampjes zorgen voor de verlichting bij stilstand van den wagen.

In de practijk bleek deze verlichting, welke zonder veel kosten op bijna alle wagens is aan te brengen, goed te voldoen.

De Smit-lamp geeft gelegenheid om het gedempte licht als normale wagenverlichting te gebruiken en het concentrische — dat is dus het verblindende — alleen bij behoefte — op onbekende wegen, bij het passeeren van overwegen, bochten, terreinmoeilijkheden in te schakelen. Op deze wijze kan de lamp inderdaad een maximum van veiligheid voor het verkeer met een minimum van kosten — daar de wagen geen wijziging behoeft — waarborgen.

De lamp met bijzondere Wolfram draadconstructie wordt vervaardigd op de Serenafabriek te Nijmegen, Holland.

*Het versch houden van Melk.*
*Een nieuw procedé.*

Binnen een paar weken zal er een geweldige verandering komen op het gebied van het versch houden van koemelk door de opening te Delft van de *Pure Milk Company* in de voormalige groentendrogerij van Osendorp aan den Hoornschen weg te Delft (Holland)

Het is n.l. de directie, den heer Zijdelaan te Rotterdam, gelukt een procédé te vinden, waardoor melk in elke verlangde hoeveelheid van een halven liter tot groote vaten vol, onbepaalden tijd in verschen toestand kan worden gehouden en overal geleverd.

Een maand geleden is een proefbestelling van 1200 liter naar Duitschland gezonden, waar de professoren de hoedanigheid van de versche melk ten hoogste roemden. De directie heeft reeds een contract met Duitschland gesloten voor de levering van 10.000 liter per dag, ook zal zij leveren aan de Engelsche Marine.

De melk wordt zoo versch geconserveerd, dat men na 5 maanden er nog boter van kon karnen. In de fabriek is een vat melk voorhanden, welke 8 maanden oud is, en nog in goeden toestand verkeert.

De eigenlijke machines voor de bewerking zijn reeds gemonteerd; de opening wacht nog slechts op bijkomende werkzaamheden.

*De waarde van advertenties.*

In „Interieur" zien wij de vraag, of adverteeren doel heeft voor den zakenman, behandeld en natuurlijk bevestigend beantwoord. Over de resultaten van advertenties lezen wij in het artikel o. a. de volgende opmerkingen:

„Het komt er vooreerst op aan, welk inprentingswaarde een goed gestyleerde en technisch juist verzorgde advertentie bezit, m. a. w. hoe is de blijvende indruk, welke die groep omlijnde woorden bij den lezer achterlaat? Daar gaat het voor een groot deel om.

Wil men een getal, naam of woord goed onthouden, dan schrijft men het een maal op, en wij weten niet of het u net als ons gaat, maar een gelezen woord zit er heel veel beter in, wordt veel beter onthouden dan een gesproken woord.

„Zooals de hoofdartikelen in de kranten de geestelijke overtuiging harer lezers beïnvloeden, zoo zijn de advertentiën de wegwijzers tot het vinden van de juiste bronnen voor de stoffelijke behoeften der lezers.

„Het is voorgekomen, dat iemand zeer ten onrechte zei, wel geadverteerd te hebben en weinig of niets te zijn vooruit gegaan in dat jaar.

Deze klager gelieve te bedenken hoeveel hij zonder publiciteit wel achteruit gegaan zou zijn.

„Kernachtig was de explicatie, welke wij eens vernamen over de werking eener herhaalde advertentie:

Jan Publiek zegt bij het lezen der opsomming van goede hoedanigheden en lagen prijs in de eerste annonce: „Kan niks zijn". Bij de tweede: „Daar heb je dien opschepper weer". Bij de derde: „Wat wil die kerel toch?" Bij de vierde: „Geloof jij nu dat het waar kan zijn wat daar staat?" Bij de vijfde: „Kennissen zeggen dat het zoo is". De zesde wordt door Jan Publiek genegeerd. Bij de zevende: „Zeg, we moesten het toch ook eens probeeren. Aan één keer zijn wij niet bekocht!" Ziet, het ijs is gebroken!"

„De advertentie is het, die gelijktijdig op hetzelfde uur soms tot duizenden en duizenden zegt wat de presentant te vertellen heeft.

Zeker, lichtreclame, affiches, filmreclame in de theaters, het is alles zeer nuttig en praktisch, doch als lezer heeft men nergens beter gelegenheid het aanbevolene zóó rustig en objectief te beoordeelen en te overdenken als thuis."

Tot slot spreekt het blad de overtuiging uit „dat de cliché de waarde van de advertentie aanzienlijk doet stijgen, daar de tekst op zichzelf nimmer een zoo groote uitwerking heeft als dat zij fungeert als „praatje bij een plaatje."

— Met de *Stuyvesant* kwam Woensdagavond 12 uur hier aan de Zeer Eerw. Pater S. HAGEMANS, na een jaar verlof in Holland te hebben doorgebracht.

— Met dezelfde boot kwam ook mede de ZeerEerw. Soeur ANGELINE Alg. Overste der Congregatie der Zusters van Roosendaal, die de huizen en zusters der Congregatie hier komt bezoeken. Wij heeten HEerw. hartelijk welkom en hopen dat haar verblijf op ons eiland tot steeds grooter bloei harer Congregatie en het Onderwijs aan hare zorgen in deze missie toevertrouwd moge leiden.

**Benoemingen.**

Tot Pastoor van Pietermaai is benoemd de Zeer Eerw. Pater HUMBERTUS SMIT, tot nu toe Pastoor van de Playa-Bonaire.

Tot Pastoor van de kerk van de H. Familie (San Matéo) Pastoor S. HAGEMANS, dezer dagen van verlof uit Holland teruggekeerd.

Tot Pastoor van de Playa-Aruba, de Zeer Eerw. Pater A. SARIS, in plaats van Pastoor B. VAN EVERDINGEN, die binnenkort met verlof naar Holland vertrekt.

Tot Pastoor van de Parochie Sta Maria, de Zeer Eerw. Pater L. VAN HEGELSOM, tot nu toe pastoor van Pietermaai.

Tot Pastoor van Marigot op het Fransch gedeelte van het eiland St. Martin, de Zeer Eerw. Pater C. GALLÉ, in plaats van Pastoor W. VAN TEEFELEN, die binnenkort met verlof naar Holland vertrekt.

**Een jubilares.**

Op het feest van de H. Catharinia, 30 April a. s. viert de Eerw. Zuster GEORGINE, Dominicanes op Saba het zilveren feest harer professie.

Zr. Georgine (Mej. Ma. La. Josa. VAN MEIJEL) geboren te Leiden 1 Aug. 1878, trad in de Congreg. van de Zrs. Dominicanessen van Voorschoten en legde haar religieuze beloften af, op 30 April 1899. Zij ontving haar opleiding als onderwijzeres aan de Kweekschool te Reuver, Limburg. Na omstreeks 7 jaar bij het onderwijs te Nijmegen werkzaam te zijn geweest, kwam zij den 2 Juni 1906 op Curaçao aan tegelijk met Priorin Agnes en vertrok spoedig daarna naar St. Martin. Sinds dien tijd was zij onafgebroken in de scholen der Missie werkzaam zoowel op Philipsburg en Simpsonsbay, de laatste 8 jaar aan de school in the Bottom op Saba, waar zij zich in de liefde en toegenegenheid der leerlingen en ouders mag verheugen.

O. L. H. schenke haar weer nieuwe kracht en lust voor de komende jaren, om met evenveel vrucht en ijver voor het onderwijs werkzaam te blijven. Onze hartelijke gelukwenschen.

**Drie jubilarissen.**

Maandag werd aan drie infanteristen van het Garnizoen BISLICK, INSENIA, en LEONOR de gouden medalje uitgereikt wegens 25 jarigen trouwen dienst. 's Avonds brachten hun kameraden hun een serenade met fakkellicht. Onze gelukwenschen.

**Majoor C. van Roggen.**

Met het S.S. *Venezuela* vertrok Donderdag, wegens beëindiging van zijn detacheering, naar Holland Majoor C. VAN ROGGEN, commandant van het garnizoen. Wegens ernstige ziekte had het vertrek nog 14 dagen vroeger plaats dan aanvankelijk het voornemen was.

Met leedwezen zien wij MAJOOR VAN ROGGEN van hier vertrekken. Eerstens wegens zijn ernstige ziekte. Tweedens ook omdat een persoonlijkheid van hier vertrekt, die eerbied en sympathie afdwong. MAJOOR VAN ROGGEN, was een man van karakter, die openlijk voor zijn meening uitkwam, waardoor men wist wat men aan hem had en dat men op hem rekenen kon. Hij was een garnizoenscommandant, die, wat zeldzamer is, tevens een vader was voor zijn soldaten, en aan den eisch van stipte plichtsvervulling ook goedheid en zachtheid paarde en zóó aller achting en sympathie afdwong.

Majoor van Roggen was een trouw dienaar van Vorstin en Vaderland, die zijn edele gevoelens ook bij zijn minderen aankweekte. Zijn liefde voor den Nederlandschen stam kwam ook tot uiting in zijn lidmaatschap van het *Alg. Nederl. Verbond*. Zelden of nooit ontbrak hij op een vergadering, immer had hij daar een of ander pittig woord te zeggen. Geen spreker had zoozeer de aandacht der aanwezigen.

Onze beste wenschen vergezellen majoor v. Roggen op zijn reis naar het Vaderland.

**Dr. Ph. de Haseth Möller.**

Donderdag vertrok met de *Stuyvesant* naar Holland, om zich voor goed dáár te vestigen, Dr. PH. DE HASETH MÖLLER, na ruim 7 jaar hier als arts en chirurg de geneeskundige praktijk te hebben uitgeoefend. Dr. Möller had hier vele vrienden. Dat is vooral in den laatsten tijd gebleken. In de club *Curaçao* werd hem ten afscheid een schitterend diner aangeboden. Door de *Cur. Sport Club*, waarvan hij de oprichter, organisator en stuwkracht was, werd Zaterdagavond ter zijner eere een gemaskerd Bal gehouden, dat een schitterend verloop had. Wij wenschen den bekwamen medicus een aangenaam verblijf en een drukke werkking in het Moederland.

**Verbrand.**

Zaterdagavond werd de motorist van een der motorbooten van de K.W.I.M. in het St. Elisabeth's Gasthuis binnengebracht, zijn beide armen en voeten met brandwonden overdekt. Ook zijn hoofd was op verschillende plaatsen verschroeid. Bij het vullen van de gasolinetank in de nabijheid van een petroleumlantaarn had de gasoline vlam gevat, De motorist sprong onmiddelijk te water om het vuur te dooven.

**Uitverkoop.**

Een bericht uit New York van den 14 Maart, meldt dat alle Amerikaansche koopvaardijschepen, ten getale van 1335, waartoe ook de reuzenstoomer *Leviathan*, de vroegere Duitsche stoomboot (*Das Vaterland*) behoort, publiek zullen verkocht worden. Drie vierde van deze schepen zijn opgelegd (buiten dienst).

**Een oud-bekende.**

Deze week bezocht de Heer BIERMAN, directeur van de *Carribean Petr. Cy.* van Maracaibo ons eiland en vertoefde eenige dagen alhier.

**La Veloce.**

Het aantal schepen van de Italiaansche Stoomvaart-Maatschappij *La Veloce* is weer met één vermeerderd, nl. met een nieuwe vrachtboot de *Vittorio Veneto* van 7000 ton. De kapitein van dit schip is de Heer FRANCESCO MOGLIA. Met dit schip inbegrepen is het getal schepen dezer lijn, die tusschen Genua, La Guayra, Curaçao, Colon en de Westkust van Zuid-Amerika varen, tot 7 gestegen.

**Maracaibo.**

Een bericht uit Maracaibo in het Beursblad (*Boletin de la Bolsa*) van Caraças meldde, dat er te Maracaibo groot gebrek aan circulatiemunt is, zoodat er werkelijk van een crisis sprake is. Aan alles is gebrek zoowel goud- als zilver- en ook papierengeld. Vooral van het kleine bankpapier van 20 en 10 Bolivar heerschte een groot schaarschte.

Naar men zegt heeft het achterland van Maracaibo al het geld opgeslorpt door de hooge koffieprijzen van den laatsten tijd.

De petroleummaatschappijen hebben ter uitbetaling der weekloonen en salarissen wekelijks groote sommen noodig en het is niet te krijgen.

Er wordt zelfs op goudgeld een premie van 1¼% betaald.

**Garnizoen.**

Bij Kon. besluit is nader bepaald, dat in de behoefte aan officieren van de verschillende wapens en diensten bij de troepen in Suriname en Curaçao, voor zooveel noodig in overleg met den minister van oorlog door den minister van koloniën wordt voorzien door detacheering van officieren van de landmacht in Nederland en van officieren en onderluitenants van het leger in Ned. Indië.

De detacheering zal voortaan in den regel geschieden voor den tijd van 5 jaren (thans drie jaren).

De gedetacheerde officieren van de Nederlandsche landmacht genieten voortaan een tegemoetkoming voor uitrustingkosten van f 1200 (thans f 2250). welk bedrag wordt verhoogd tot f 1800, indien de officier bij zijn vertrek naar Suriname of Curaçao door zijn echtgenoote wordt vergezeld of binnen 1 jaar na dat vertrek door haar wordt gevolgd. *Kol. Wkbl.*

**In het Kransje.**

Dinsdagavond had een schitterende voorstelling plaats in het Kransgebouw ten voordeele der algemeene armen. Wij danken het Bestuur voor de hoffelijke uitnoodiging tot bijwoning dezer voorstelling. Tot onzen spijt kwam deze uitnoodiging eerst Woensdagmorgen in ons bezit. Heden en morgen avond vindt een herhaling van deze voorstelling plaats.

**Averij.**

De Spaansche boot *Manuel Calvo* van de *Compañia Trasatlantica de Barcelona* verloor op weg naar Spanje hierheen, zijn schroefbladen, doch kon nog het eiland Bermuda bereiken, waar nu het defect hersteld wordt. Een en ander geeft nu natuurlijk een aanzienlijke vertraging in het reisplan, zoodat nog niet gezegd kan worden, wanneer de boot hier zal aankomen.

**Fransche Kabel.**

Er worden thans onderhandelingen gevoerd om het telegraafkabelnet van de *Compagnie francaise des câbles télégraphiques* in de Antillen aan de „All America Cables Company" over te dragen. De koopsom zal 52 millioen francs bedragen. In 1927 vervalt het monopolie, dat eerstgenoemde maatschappij van verschillende regeeringen bezit voor het uitsluitend recht tot landing van kabels in verschillende gebieden. De overdracht zal eventueel afhankelijk zijn van de goedkeuring der Fransche wetgevende macht. Bij de overdracht zouden ook Curaçao en Suriname betrokken zijn, aangezien het telegrafisch verkeer met deze kolonie thans in handen is van de Fransche maatschappij. *N. Rott. Ct.*

**Watervoorziening.**

Het watergebrek laat zich steeds meer en meer gevoelen. De regen blijft weg, zelfs de gewone kleine buitjes, waarmee wij anders om dezen tijd van het jaar verrast worden, bleven afwezig. De toestand laat zich zeer ongunstig aanzien. De groote regentijd kunnen we eerst tegen October of November verwachten. Dat zijn nog 7 of 8 maanden, waarin de nood steeds hooger zal stijgen. In afwachting van de uitvoering van het groote *Plan-Molengraaff* van watervoorziening, waaraan zeer hard wordt gewerkt, is het Gouvernement vooral doende geweest om reeds nu onmiddelijk in het tegenwoordig nijpend watergebrek eenig voordeel te trekken van den watervoorraad op *Bonabista*. In het geheel zijn daar 5 putten, waarvan 2 nog verder moeten worden uitgediept, Drie andere met voldoende water, waarvan twee voorzien van moderne windmolens, houden geregeld twee gemetselde watertanks gevuld, een nieuwe van 125 ton en een oude van 25 ton inhoud. Van beide voert een leiding met kraan eerstens naar den ingang van het terrein van *Bonabista*, voor het vullen van waterkarren en trucks en een andere leiding van 3 duim naar het *Schottegat*. Hier reikt deze pijpleiding nog over een lengte van 40 M. over het water heen, zoodat een waterpont met een tank van 12 ton inhoud dáár steeds kan aanleggen en water innemen tot vervoer naar de haven en verkoop in de stad. Het Gouvernement bepaalt natuurlijk het maximum van den prijs, waarvoor dit water in de stad per blik verkocht wordt.

**Wijzingen en aanvulling van de Curaçaosche Comptabiliteitswetten.**

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Artikel 34 van de Surinaamsche en van de Curaçaosche Comptabiliteitswet bepaalt, dat de door den betrokken Gouverneur opgemaakte rekening van de koloniale uitgaven en ontvangsten vóór op den laatsten Mei van het jaar, volgende op de afsluiting van het dienstjaar, door tusschenkomst van den minister van koloniën aan de Algemeene Rekenkamer wordt gezonden.

In de Memorie van Antwoord aan de Eerste Kamer der Staten-Generaal betreffende de wet van 17 Maart 1923 (*Staatsblad* no. 84) tot vaststelling van het slot der rekening van de koloniale uitgaven en ontvangsten van Curaçao over het dienstjaar 1918 werd mededeeling gedaan van het voornemen, om de vraag aan de orde te stellen, met hoeveel maanden de genoemde termijn, die, in de practijk te kort was gebleken, zou moeten worden verlengd.

Na overleg met de Gouverneurs van beide gebiedsdeelen is de ondergeteekende tot de slotsom gekomen, dat het raadzaam is, bedoelden termijn te verlengen tot het einde van het jaar, volgende op dat van afsluiting van de betrokken begrooting. De hierbij aangeboden wetsontwerpen strekken in de eerste plaats om de betrokken bepaling in dien zin te wijzigen.

Van deze gelegenheid ware gebruik te maken om in de beide bovengenoemde wetten nog enkele andere wijzigingen aan te brengen.

In het eerste lid van artikel 5 kan, in navolging van het tweede lid van artikel 9 der Indische Comptabiliteit (*Staatsblad* 1917, no. 275), „Ons" worden vervangen door „Onzen Minister van Koloniën," daar de tusschenkomst van de Kroon bij de aanwijzing op den post voor onvoor ziene uitgaven van hetgeen daarvoor in aanmerking komt, zou kunnen vervallen.

Voorts ware de in Suriname reeds bestaande practijk, om artikel 31 — hetwelk handelt over verrekening tusschen verschillende takken van dienst, ingeval voorwerpen door een tak van dienst aan een andere dienstak worden afgestaan — ook toe te passen ingeval door een tak van dienst werkzaamheden ten behoeve van een anderen dienstak worden verricht, te wettigen door genoemd artikel aan te vullen met eene bepaling als ten aanzien van het Rijk in Europa is vervat in het tweede lid van het Koninklijk besluit van 3 April 1911 (*Staatsblad* n°. 103).

*De Minister van Koloniën,*
DE GRAAFF.



**Officieele Berichten.**

Aan den heer C. van Roggen is op zijn verzoek, onder dankbetuiging voor de bewezen diensten, eervol ontslag verleend als lid van de commissie voor filmkeuring en de commissie van beheer en toezicht op de openbare leeszaal en bibliotheek alhier; en Mej. L. Meyer is benoemd tot lid van de commissie filmkeuring.

Aan den onderwijzer 2e klasse bij het openbaar onderwijs alhier M. M. Römer is tot herstel van gezondheid veertien dagen verlof verleend.

Aan den gouvernements-geneeskundige van Bonaire A. Gabriel is om gewichtige redenen een week verlofsverlenging verleend.

Rafael Martinus is tijdelijk aangesteld tot bode bij het departement van openbare werken alhier.

De agent van politie 2e clase J. van Delden is bevorderd tot agent 1ste klasse.

De infanterist C. P. Weber is tijdelijk werkzaam gesteld bij de politie als agent 2e klasse.

Aan den hoofdcommies alhier M. Ph. van Romondt is wegens tien jaren onafgebroken dienst een jaar verlof naar Nederland verleend.

De Gouverneur heeft bepaald, dat op den verjaardag van zijn Koninklijk hoogheid den Prins der Nederlanden op Zaterdag 19n dezer, de vlaggen op de openbare gebouwen, de forten op dit eiland en de gouvernementsvaartuigen zullen worden geheschen en met zonsondergang zullen worden nedergehaald.

**Admiraal Rodney en St. Eustatius.**

„De Engelsche schatkist stelt voor het altoosdurende pensioen van £ 2000 's jaars, dat uitgekeerd wordt aan den houder van de baronie van *Rodney* te kapitaliseeren in een uitkeering ineens van £ 42.000.

Dat pensioen werd 1783 toegekend aan den eersten Lord Rodney, nadat hij aan een Fransche vloot en een Spaansche vloot bij de West-Indiën zware nederlagen had toegebracht. Door deze overwinnigen veroverde hij Martinique, St. Lucia en Grenada. Tien jaren later werd het pensioen veranderd in altoosdurende uitkeering aan den baron van Rodney. Acht bezitters van den titel hebben het pensioen getrokken, dat den staat in 141 jaar op £ 282.000 is komen staan. Met de afkoopsom mee komt het geheele bedrag op £ 324.000. De tegenwoordige Lord Rodney, de achtste baron, is drie-en-dertig jaar. Hij is kapitein bij de Scot Greys geweest en heeft in den oorlog een ruiminegeweer bediend. Hij en zijn vrouw, die een nicht van graaf Lonsdale is, wonen thans op een hoeve met 640 acres land te Fort Saskatchewan, in Alberta, een dag gaans van het Rotsgebergte. De helft van het pensioen is tot dusver aan Lord Rodney en de andere helft aan zijn moeder douairière Lady Rodney gekomen."

*N. Rotterd. C.*

In de Curaçaosche geschiedenis is RODNEY geen onbekende. Hij was het die op 3 Februari 1781 St. Eustatius brandschatte, maar het een half jaar later aan de Franschen onder den graaf De Grasse moest overgeven. Op dezen wreekte hij zich in de bovenbedoelden zeeslag van 12 April 1782. De Grasse moest zich overgeven en deze overwinning stelde Engeland in staat bij den vrede zijne voorwaarden te stellen. Hieraan dankte Rodney zijn erfelijk pensioen, hoewel zijn gedrag tegenover St. Eustatius o.a. door Burke in het Lagerhuis gelaakt werd.

Men zie hierover o.a. *De West-Indische Gids* 2e jg. bladz. 558 e.v., *Vierde jaarlijksch Verslag van het Geschied Taal-, Land- en Volkenkundig genootschap te Willemstad*, 1900 bladz. 114 e.v. en C. de Jong, *Reize naar de Carabische eilanden in de jaren 1780 en 1781*. Op bladz. 265 deelt De Jongh mee, dat hij in 1799 de weduwe en twee dochters van Rodney te Den Helder ontmoette in een toestand, „die verre was van eenen rijkdom, als men met regt verwachten kon, bij de erfgenamen van dezen gelukkigen Admiraal."

Blijkens bovenstaande mededeeling in de *N. R. Ct.* is niet juist, wat Hamelberh t.a.p. bladz. 140 meedeelt, dat reeds in 1890 het pensioen werd afgekocht.

*(Kol. Wkbl.)*



**Bekenmaking.**

*Het publiek wordt herinnerd aan art. 7 en 9 der Verordening van 11 April 1923 (P. B. No. 14) luidende:*

*Art. 7.*

*„Voor elken hond. waarvoor belasting is voldaan, wordt door of vanwege het hoofd of plaatselijk hoofd van politie, op verzoek van den belastingplichtige kosteloos een kenteeken uitgereikt.*

*Dit kenteeken wordt jaarlijks door den Procureur-generaal in de maand April vastgesteld.*

*Tot primo Juli blijft het kenteeken van het onmiddellijk voorafgaande belastingjaar geldig."*

*Art. 9.*

*„Het kenteeken moet door den hond duidelijk zichtbaar en aan den halsband worden gedragen.*

*„Alle honden, die op den openbaren weg, alsmede op voor den ieder toegankelijk particulier erf worden aangetroffen zonder van het vereischte kenteeken voorzien te zijn, zijn ter beschikking van de politie en kunnen, indien het noodig wordt geoordeeld, onmiddellijk worden afgemaakt."*

*„Het kenteeken zal dit belastingjaar den vorm van een kruis en tot opschrift hebben het woord „Curaçao," het volgnummer en de getallen 19 en 24."*

*„Het kenteeken is aan de hoofdwacht der politie te Willemstad verkrijgbaar.*

*Curaçao, den 7n April 1924.*

*De Procureur-generaal,*

1—6 *I. B. GORSIRA.*

# BUITENLAND.

## De „Rum-runners."

't Is leerzaam, hoe treurig dan ook, dat de haat van de Amerikaansche Methodisten tegen de katholieken — en in Engeland begint dezelfde vertooning — steeds nieuw voedsel ontvangt, omdat wij weigeren onzen steun te verleenen aan *gedwongen prohibitie*. In de Engelsche *„Methodist Times"* schrijft de predikant Samuel Horton o. m.:

„Als Amerika zijn prohibitie er door krijgt, en dat geloof ik, zal het daarvoor de R. K. Kerk niet behoeven te danken. Tot eeuwige schande van deze kerk — enkele uitzonderingen niet meegerekend — steunt zij overal, waar ze kan, de belangen der drinkebroers. Zooals vroeger die kerk hare leden eeuwen lang liever dom hield dan geleerd, zoo ziet ze hen thans liever dronken dan sober."

Men ziet hier tot welke leugens zoo'n fanaticus zich laat verleiden. Hij wist toch even goed als iedereen dat de Katholieke kerk alle onmatigheid in eten en drinken verbiedt, als een der zeven hoofdzonden: en dat zij een ieder, die niet met mate van sterken drank gebruik weet te maken, tot algeheele afschaffing aanspoort.

Maar die dwepers zoowel in Amerika als in Engeland komen er steeds meer en meer toe, de „Christelijke Kerken" te identificeeren met programmas, die absoluut *verbod* van sterken drank inhouden: en nauwelijks onder de naamchristenen te tellen degenen, die zich niet aandienen als volstrekte afschaffers.

Zoo willen ze nu ook geheel Engeland in het geweer roepen tegen de „rum-runners" smokkelaars, en hunne woede tegen de katholieken stijgt tot kookhitte, omdat dezen daar niet aan mee doen. Men zou haast zeggen dat ze Engeland tot zondebok willen maken, dat de Prohibitie in Amerika zoo weinig effect bereikt.

Katholieken voelen heelemaal geen neiging hun zegen te geven aan de „rum-runners": maar zijn ook niet van plan zich met zuiver Amerikaansche zaken te bemoeien.

Zoodra de Amerikanen, aldus scherp de *„Tablet"* zelf hunne eigen wetten eerbiedigen en nakomen, houden de rum-runners van zelf op.

Heel de prohibitie wet en *Volstead Act.* hebben met de eeuwige beginselen der Christelijke zedenleer niets te maken. Millioenen Amerikanen beschouwen de beroering van de Probitie in hun land als den Burgeroorlog voor 60 jaren: een oorlog tegen slavernij en van verdediging der Constitutie. Tegen de slavernij, door fanatieke Methodisten en eenige millionairs opgedrongen, van onschuldige persoonlijke vrijheid en tegen de afbrekers van dit meest essentieele punt der grondwet.

Voor de groote kapitalisten, schreef pas CHESTERTON in de *London News* bestaat alleen deze reden, om ze het genot van een glas bier of wijn te ontnemen, dat ze op die manier „honderd percent efficiency" uit hun werknemer kunnen halen. Zij zelf zorgen wel voor eigen goed voorziene kelders.

Amerikaansche Methodistische predikanten èn zoogenaamde bisschoppen hebben er in een officieel stuk zelfs bewust voor gepleit, smokkelaars van sterken drank gewoon weg dood te schieten, „to shoot at sight."

De heer van Stigt, de eigenaar van de hotels Terminus en Pais Bas te Utrecht heeft ons land vertegenwoordigd op het internationale hotelhouderscongres te New-York.

Een redacteur van het *„Utrechtsch Dagblad"* had daarna met den heer v. Stigt een onderhoud over zijn ervaringen op Amerikaanschen bodem.

De buitenlanders waren stupéfait over het hotelwezen in Amerika. Meermalen kwam het voor, dat men aanzat aan een tafel van 1400 couverts, terwijl de oberkellner aan zijn verbaasde gasten mededeelde, dat ergens anders in het reusachtige gebouw nog een diner werd gegeven van 1000 couverts.

Op een avond dat hij weer moest aanzitten aan een banket, vond hij de dinerzaal omgeschapen in een groote tent, in het midden waarvan een circus was aangelegd. Rondom waren amphitheatersbewijs de tafels geplaatst. En terwijl het diner opgediend werd was er een complete circusvoorstelling. En verrichtten acrobaten boven de hoofden van de rustig dineerende gasten hun ijzingwekkende toeren.

Misschien gaan we nu denken, dat het een en ander zoo in Amerika in scène wordt gezet, om zoo'n gezelschap van een duizend tafelbroeders wat aangename verpoozing te geven. want zoo'n banket in Amerika is natuurlijk drooggelegd, en dus uiteraard wat saai.

Maar daar vertelt deze heer v. Stigt in zijn relaas over het land der onbegrensde mogelijkheden, dat de buitenlanders nog 't meest gefrappeerd waren, dat aan alle diners, die zij hebben meegemaakt, de alcohol in den vorm van sherry, whiskey niet op het appèl ontbrak. Het bleef een diep geheim, hoe de hotelhouder aan deze geestrijke vochten kwam, maar het feit was daar, dat zij werden geschonken en dat aan een van die banketten de New-Yorksche hoofdcommissaris van politie braaf zijn glaasje wiskey meedronk.

## Bekendmaking.

De verkoop van Jumeelen en van Gouden en Zilveren voorwerper, ter Spaar en Beleenbank van Curaçao beleerd van den **5 Mei** af tot en met **31 December 1922**, onder **No. 3608 D** tot en met **No. 5237 E**, zal plaats hebben op Donderdag den 17en April a. s. en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao 12den April 1924.

De Voorzitter

11 H. J. Cohen Henriquez